

„Ale vždyť já nikoho z nich neznám.“

„Ani Spolektiv? No, vlastně ten nový už ne, vid.“

Těmito větami začal rozhovor s Jardou Hnízdilem, když mě oslovil, abych napsal pár slov k dubnovým **Večerům S**. Mám se stát jakýmsi zastupujícím patronem večera, který vás čeká v pátek **17. dubna** v Divadle U Kapličky v Českých Budějovicích s **Klárrou**

Sárou

duem

El Ňůňo

a

Spolektivem

.

Po čase, kdy jsem se stáhl z aktivního hudebního dění, jsem tuhle příležitost přivítal. Vlastně jsem mohl poslouchat jako běžný divák. Bez očekávání, ale s otevřeností k tomu, co přichází teď a tady. **Klára Sára**

Není víc, než teď tady. Tahle věta z její písně *Hojnost* ve mně zůstala. Klára Sára je autorka českého šansonu z Východních Čech a zároveň muzikoterapeutka. A je to znát. Její písně vedou k zastavení, k uvědomění přítomného okamžiku. A v souladu s Klárou Sárou (nebo naopak) to říká i Dálajláma:

dva dny v roce, kdy nemůžete nic dělat, včera a zítra.“

„*Jsou pouze*

Ano, jenom teď a tady to máma takzvaně v rukou. Anebo také nemáme, ale máme v tuto chvíli sami sebe, abychom se sebou začali třeba něco dělat. Nebo si prostě jen prožít tuto chvíli a sami sebe si uvědomit. Kdo jsem, co jsem? A to vůbec není málo. Zkuste si to. Při písničkách Kláry Sáry to jde. Příjemný souzvuk klavíru a hlasu zpěvačky vás k tomu dobře nasměruje. Poslouchat. Vnímat. A to není málo. **El Ňůňo**

Po niternosti Kláry Sáry přichází El Ňůňo a s nimi svět mezilidských vztahů. Brilantní kytara Petra Tichého, sametový hlas Marty Marinové a pravdivě drsné pasáže některých textů (*Hloupá ženská, Tichá píseň*

), texty, které umí být jemné i překvapivě přímočaré. Některé jejich písně vznikly pro divadlo Sklep. A je to slyšet. Mají v sobě nadhled, ale i ostré momenty pravdy. Je to hudba, která vás nechá usmát se a vzápětí se trochu poznat.

Pro mě je El Ňůňo příjemné překvapení, perfektní muzikantské řemeslo v tom nejlepším slova smyslu a místy mistrné textové šlehnutí do živého. Vlastně také možnost sebezpoznání teď a tady. Kdo jsme a co jsme? **Spolektiv**

Tady je moje pozice nejsložitější. Před lety jsem byl součástí Spolektivu jako baskytarista a po letité pauze kapely jsem později lehce asistoval několika texty k písním.

Když se mě Jarda zeptal, jak dnes vnímám text písně *Jsem*, uvědomil jsem si, že vznikl v určité chvíli, v okamžiku, kdy slova prostě přišla. Bylo to před téměř třiceti lety, ale ten princip zůstává: sebezpoznání bez příkras, přijetí toho, kým jsme.

„*Mých samomluv není třeba nikam zapisovat, jsem nečitelnou řádkou v knize, jsem drážkou na jednom ohraném eLPí, jsem stopou a na jméně nelpím...*“ Možná prosté, ale zásadní.

Večery S - El Nũño, Klára Sára, Spolektiv - 10 let alba Dej mi tvar, slovo patrona koncertu

Napsal uživatel Zdeněk Zajíček
Úterý, 14 Duben 2026 22:34

Když se na celý večer podívám s odstupem, nabízí se jedno pojmenování: večer sebepoznání.

Možná něco otevře, možná posune, možná jen připomene, co už někde víme. A možná stačí jen přijít a poslouchat.

S úctou vás zve
Zdeněk Zajíček
:-)